

Kol Soteh

כל סוטה

גליון מספר: 109 לתאריך: 6/1/2017

עלון בלתי תלוי מיסודו של משה בן-חיים ז"ל ודני נמלי ייבדל לחיים ארוכים

An independent magazine established by the late Moshe Ben-Chaim, RIP and Dani Namali, long may he live

למה את אלגור
אזריה מרשיעים
ואותי לא

זאז

כל סוטה בדרך אל האושר

Magazine editor: David Ellman

עורך העיתון - דוד אלמן

ניתן להגיע לכל עלוני "כל סוטה" החל מהראשון ב- 5/11/1976 ועד היום, זאת על ידי לחיצה על הקישור בתחתית המלבן הירוק. ניתן גם לסרוק את הסמל משמאל באפליקציה מתאימה בנייד.

אתר ארכיון "כל סוטה"

"Kol Soteh" Archive site

<http://www.d-ellman.com/divrei/other/soteh.html>

אז מה יש לנו? השבוע ב"כל סוטה"

שלום למי שעדיין בעניין,

שבתי לאחר 4 ימים נפלאים במדבר הכי הכי שלנו. על כך בכתבה קצרה בהמשך.
בקשה לתרומות עבור הבריכה עקב מחסור בכספים שיש גם יש עבור "דברים אחרים!"
הפינה הקבועה "לכל יישוב יש שם" מספרת לנו על קיבוץ נוסף בגליל הכי גלילי.
כך גם פינת "הצ'ופצ'יק של הקומקום" המטריד אותנו בעוד שתי מונחים עבריים.
השבוע בעיתון שלוש נעירות מאת "החמור" הקבוע שלנו:-
"הברק לא מכה פעמיים?"
"יום אסאל.... יום בסאל"
"מעשה בתופרים וכפר של תפרנים..."

משהו של אלתרמן ומספר קריקטורות מביעות עוד פן של עיתונינו.

פינת הנוסטלגיה תרעיף לנו מספר תמונות מנבכי העבר.

ולסיום.... מאמר מיוחד על ענינים שבינו לבינה.... אחחח..... כן.....
הסבר: מפלס הכותבים יורד בצורה מדאיגה, והדבר מביא ליותר ויותר כתבות בטעם "צואת
שוורים" מאשר אי פעם. בגליון זה דוגמית קטנה למה שעשוי להיות בחוסר כותבים.

אני רוצה להניח שאם אין מאמרים, הדבר מביע את אהדתו של הקורא הממוצא לניחות הזבל
והצחנה שתעלה מכתבות שתבאנה ותמלאנה את מקום החסר.

אמר חכם סיני עתיק:-

"אל תאמר:- יום אחד עוד אכתוב. אמור:- אכתוב ויהיה לי יום אחד פחות של
בול-שיט"

ראו הועדה זו כ-"הודעת סיכון קריאה" בעלונים הקרובים ועד לחזל"ש.

הערה: אני מסיר בזאת כל אחריות מעצמי על מה שאני כותב.... או משהו כזה....

דוד אלמן - שעדיין לא מצליח להיות אנונימי

לקישור כלשהו יש להשתמש בכתובת: telcomm@kfar-hanassi.org.il

For any contact use the address: telcomm@kfar-hanassi.org.il

פרורים מהאסלה

חנוכה חנוכה חג יפה כל כך

איך היו הסופגניות
של חנוכה?

דיר בלאק!! אל תזכירו
סופגניות!!!

דוד אטמן ("שתול" של "כל סוטה")

*** בסיום הקריאה, לא לשכוח להוריד את המיים! - תודה

ש י ר ת ה נ ו ע ר

שירה הנוער, שיר עתידנו
שיר התחדשות, בנין ועליה

הברק לא מכה פעמיים ???

בניגוד גמור למקובל וידוע בחוקי הטבע
הוכיח שוב האדם שנבחר בעיקר בגלל הצבע...
שאפשר כנראה לעבוד על כולם בעיניים
ולעיתים הברק כן מכה באותו המקום - פעמיים...

חודשים ארוכים התאפק, חורש בסתר תחח ומזימה
כמו בדואי הממתין לנקמתו אותה יבצע - ויהי מה!
יראה גם נתניהו על אפו ועל חמתו
שבסוף גם ה"אובמה" עשה את שלו...

"הנוטש הסידרתי" של ידידים בשעת מצוקה
הוכיח שוב למי שעוד היה זקוק לעדות בדוקה
שמי ששם מבטחו בכזה כלומיניק חדל אישים
עתיד למצוא עצמו עקוץ במיני פרעושים
כמו זה שהלך לישון עם כלב נגוע
ואיך שהוא התעורר בבוקר - הרי לכולם ידוע...

יעידו מאות אלפי הסורים שנתנו בו את אמונם
שלא יניח לנשיא אסד לבצע בהם רצח עם...
יגידו המוני הקורבנות בעירק לוב או אפגניסטן
איך הפקירם לטבח יומי יומי מעשה ידי שטן...
כיצד לא נקף אצבע לעזרת הנשיא מובארק ידידו
ואיך גם את נשיא אוקריאנה, הותיר במערכה לבדו...

האיש שקיבל פרס נובל לשלום - בלי לעשות דבר
בשעת משבר מהספינה הטובעת - ברח כמו עכבר...
ממשיך כלפי חוץ - לחייך ולדבר בנימוס
הוא ושליחו לדבר ביזיון - קרי פני סוס...
אפיזודה טרגית חולפת שעוד תזכר בכתובים
שעליה נאמר הפסוק: עם ידידים כאלו - מי צריך אויבים...

עכשיו הוא אורז בבית הלבן את מטלטליו
מותיר כתם כהה (שחור...) בלתי כביס מאחוריו...
למדנו זאת על בשרנו ולכן צריך להפנים לזכור ולדעת:
כשאיש קטן מטיל צל גדול - זה סימן שהשמש שוקעת...

אבי

אין! אין על המדבר! / דוד אלמן

במוצאי שבת האחרון חזרתי מאחד החוויות המטריפות האלה שמתנפלות עלי מידי פעם. מעשה שהיה כך היה:- ביום שלישי קבלתי הודעה: "מחר יוצאים למדבר - אתה מוזמן". למחרת על הבוקר אני מוצא עצמי נעוץ ברכב שלי עם הפנים דרומה כשהיעד, מעט דרומית לעין-יהב שבנגב המזרחי. ההזמנה, ממשפחה מופלאה אותה הכרתי דרך עמותת וותיקי הגליל שבתל-חי.

איך שאני נוחת בספיר (מעט דרומית לעין יהב), מגיעה המשפחה ואנחנו כבר בשטח. זה הוא היום הראשון מתוך ארבעה ימי הליכה על "שביל ישראל". בצפון חורף, ערפל, גשם וקור.... ובדרום.... עולם אחר לגמרי! שמיים כחולים עם איזה רמז קל לענן מדי פעם.

קשה לתאר במילים את ההרגשה המופלאה הזאת של להיות בחוץ, במרכז יצירתו של אלוהים. קשה להבין את האיכות המופלאה של האדריכל אשר "תיכנן" את התפאורה המדהימה בה התבוססנו במשך ארבעה ימים. החוויות חונקות את הגרון. לעזאזל! איך שהמילים שוב בוגדות בי!! אני מתחיל לשנוא את המילמול האימפוטנטי הזה!! איך אפשר לתאר משהו מאותן חוויות בעזרת קשקושי דיו על נייר?! איך אפשר להעביר חוויות מדהימות אלה בקולות ורעשים שבמקרה הטוב ממזמזות את הגרון?! איך? אי אפשר!! אוסף ההברות המוזר הזה המכונה "מילים" או "משפטים" רק מנציח את הכאב והתסכול של חוסר היכולת להתבטא.

די!! אני הולך לתקוע כאן תמונה או שתיים שידברו בשמי - אני מקווה.

קניון בברק

קניון וורדית

יציאה מקניון בברק

טיפוס ל"סנפיר"

המשפחה ואני בחניון
עין ירקעם

לכל ישוב יש שם

החומר מובא בעיקר מ-"כוון חדש" - עלון וותיקי הגליל
עם המון תודה לארלה מיראון האחראית לפינה זו

קיבוץ יפתח נמצא בקצה הדרומי של רכס רמים סמוך למצודת ישע ובגובה 430 מטר.

היישוב הוקם ב- 18/8/48 על ידי משוחררי הפלמ"ח מחטיבת "יפתח" ועל שמה נקרא הקיבוץ.

הקיבוץ נפגע קשות מהפילוג בקיבוץ המאוחד בשנים 3-1952. לאחר מאבקים קשים הוכרע העניין והקיבוץ הצטרף לתנועת איחוד הקבוצות והקיבוצים.

בעקבות המאבקים על זהות הקיבוץ עזבו רבים בעיקר לקיבוץ גדות ובמקום נותרו 45 חברים.

לאחר עיבוי על ידי הכשרות וגרעיני נוער קיבל הקיבוץ את אופיו הישראלי מאד. מבחינה סטטיסטית חבריו הם בחצים אשכנזים וחציים ספרדים.

בשנות ה-50-60 הקיבוץ סבל רבות מגניבות של יבולי השדות, בקר וכבשים וכן סבל ממעשי

חבלה של הפת"ח.

החל משנת 1999 החל בקיבוץ הליך הצימצום של המסגרות הקיימות ועבר להליך של הפרטה.

כיום פועל הקיבוץ על פי מודל "רשת הביטחון".

בשנת 2006 מוקמת במקום הרחבה קהילתית בשם "בת יפתח".

רשמו את התאריך

27.1.17

ערב גיוס תרומות

ל'פרויקט בריכת השחייה'

ביום שישי, 27.1.17 בשעה 20:30

יהודה עדר * מיקי קם * נדב עדר * אלון עדר

אדם מדר *

כניסה – 50 ש"ח
לאדם

אפשר ורצוי להביא
גם חברים מבחוץ

כל ההכנסות מיועדות ל'פרויקט הבריכה'

בחסות ועדת התרבות.

פרטים אצל מעין, רחלי ורוי

ש י ר ת ה נ ו ע ר

שירה הנוער, שיר עתידנו
שיר התחדשות, בנין ועליה

יום עסאל יום בסאל...

המשפט המפורסם בערבית שפירושו: יום בצל, יום דבש
אמנם מאשש את הידוע שתחת השמש אין כול חדש...
ולאורך חיינו יש ימים טובים ויש ימים רעים
ישנם ימים טובים יותר וישנם כאלה שממש גרועים...
אבל הפעם לטוב ולרע
אפשר לומר שאף אחד לא הופתע
לגלות בכנסת ישראל משתף פעולה
עם רוצחים מורשעים מארגוני חבלה...
שנתפס 'על חם' בשעת מעשה הנבלה.

לא הופתע מי שענינו בראשו מימין ואף משמאל
לא הופתע גם מי שבדרך כלל 'אינו יודע או מעז לשאול'...
לא הופתעו חבריו לסיעה - 'גברים בגעט(ק)ס' - אחד אחד
כולל החברה זועבי וסגנונה המיוחד...
לא התפעלו כול שונאיו או חבריו
למרות שבודאי כולם תהו - איך רק עכשיו???
ועוד בטרם הספיקו לדקלם את שירת 'רדיפת השוא'
קם הנ"ל הודה ועוד התפאר במעשיו...

ומי יודע מה עוד עולל בכהונתו הנוכחית הפגע הרע
והאם זה גם עלה בחיי אדם, מי לבטח יידע???
עכשיו לאחר שייגזר דינו מאחורי סורג ובריח
מעניין מי 'הצדיק' הבא שאליו טלפונים יבריח???
נותר לקוות שעד שישוחרר מתאו בקלבוש
תיקשורת סלולרית כבר לא תהיה בשימוש...

* תרגום מילולי למתקשים:

" יכול להיות יותר גרוע...
לא ברור איך, אבל בהחלט יכול להיות,..."

ש י ר ת ה נ ו ע ר

שירה הנוער, שיר עתידנו
שיר התחדשות, בנין ועליה

מעשה בתופרים ובכפר של תפרנים...

בכפר נידח, אי-שם, קרוב מאוד לקצה
התכנסה חבורת תופרים לעשות מעשה...
לתפור חליפה מסוג, שטרם נראתה בכפר
שרבות עוד ידובר בה ברחבי הארץ ובנכר...
שזורה חוטי כסף לרוב... רקומה ביד "אומן"
תפורה לפי מידה, שפשוט חבל על הזמן
ומכיוון שיצירת מופת היא, כינסו את כול אנשי הכפר
להסביר ולתאר בדיוק במה המדובר...

"מדובר" פתחו ואמרו: "בחליפה יחידה ומיוחדת במינה
אנו עובדים ושוקדים על פיתוחה כבר מעל לשנה...
השקענו מאמץ רב בכדי להגיע לתוצאה הסופית
מאמץ שתבע מאיתנו כמובן, גם הוצאה כספית...
אך בסופו של יום הגענו להישג מרשים
והכיסים הגדולים שהתקנו במיוחד יתמלאו מרשרשים...
שיצדיקו את השקעת הזמן, המזומן, והמאמץ
עליהם - תאמינו לנו - גם לְפִינו ממש נחמץ..."

רחש-בחש עבר בין קהל המאזינים
קשה היה להם לעכל סך כזה של מזומנים...
מכיוון שהיו ידועים בסביבתם כתפרנים בני תפרנים
בחבורת התופרים המשכנעת, נתנו בשתיקה אמונים...
פה ושם היה מי שרצה לשאול שאלה
אך מיד הוסה בנימוק שאין זה המקום ואין זו השעה...
אף לא ילד קפץ ושאל בתמימות פתאום!
"רבותיי! אתם לא רואים שהמלך עירום"???

חבורת התופרים המשיכה במאחז העיניים
דגם האב-טיפוס של החליפה נשלח ופרס כנפיים
בכול המרחב של הפלך נפוצה כבר השמועה
על חליפת הפלאים שעולה על כול דימיון ודעה...
ועל המיליונים העתידיים לזרום לקופתו הדלילה של הכפר
שמעתה והלאה כבר לא ייאלץ לשנורר תרומות בנכר...
קבצן הכפר ניסה עוד קצת לילל בייאוש:
בערבנו של יום תמיד חסר לנו פה עוד גרוש...

אך שוד ושבר, צוות בודקים משופשף מיומן ובקי
שהתבקש לאבחן את התפרים והמידות של חליפת העתיד
גילה שלא מחוטי כסף תפורה היא, אלא מקש וגבבה
ובמקרה הטוב - יכולה לשמש היא, אולי - כסחבה...
צוות התופרים לא אמר כלל נואש...
אנחנו כבר עובדים - כך סיפרו - על פיתוח דגם חדש...
"ומאין יבוא הכסף הדרוש לפיתוח?" שאלו מספר סקרנים
"תשאירו לנו" - אמרו בשאננות - "לדאוג לעניין המזומנים..."

אנשי הכפר התהלכו ובעיניהם מבט נבון
הם עדיין לא ידעו את האמת על גודל ה"ברוך"
נאחזים כטובע בכול קש העולה מן המערבולת אליה נסחפו
האוניה טובעת ואפילו העכברים כבר ברחו...
שוטה הכפר שניעור לפתע בבהלה מן החלום
"חלמתי" אמר: "על מישהו שמסתובב כאן עירום..."
"למה לקלקל חלום נחמד" אמר אליו מישהו בקהל בחיבות
כשבידו לקלקל לך עצמך בקלות, את המציאות *..."

כול מי שעיניו בראשו הפציר בפרנסי הכפר שהגיעה העת לנסות
לצמצם נזקים ועלויות נוספות, ואף להתחיל את הפצע המדמם לאחות!
"הקופה ריקה" טענו: "איך נממן את התרופות אם אין אפילו כסף לאחות???"
אנא הקשיבו לנו, זה יעלה לנו פחות...
אך התופרים הנחושים המשיכו לנעוץ עוד סיכות ומחט
בניסיון עלוב ופאטטי לתפירת מלבוש הולם לכיסוי התחת...
"אנו רק רוצים" טען דובר התופרים הנאור
"שהאמת והצדק יצאו לאור..."

רציתי לסיים את המעשיה כמובן באופן קלאסי כזה:
ומאז הם חיים שם באושר ובעושר עד עצם היום הזה...
אך לא אושר באלף, ובודאי לא עושר בעין
שנים רבות ילקקו בכפר את הפצעים ועדיין
לצערינו הרב נאלץ פשוט שוב ולהודות
שסוף טוב - יש כנראה רק באגדות!!!

* המשפט נלקח (פחות או יותר...) מספרו (המאוד מומלץ...) של דני סנדרסון "נחירה פומבית"

אבי

בדמוקרטיה החדשה
בקיבוץ המתחדש
"אין מקום לשאלות!!!"

313 אמן

בעצם ימי הקרבות נתעורר על הדברים הללו
שר-הבטחון והוסיף לנאמר כאן את תקף סמכותו
המפרשת. מעשהו זה, שאינו מן השכיחים
בפרשות מלסמה, שנה כל שיר שהוא, הן מצד
התכלית והן מצד המופת והפח הפנימי.

והנער חנך בשנים-טלב:

"אנסה המקלע" ... ונסה.

רק הליט הזקן את פניו בנדיו...

נדמו את הפתל פסה.

ויושר לה אם-כן על "מקרים עדינים"

אשר שטם, במקרה, רציסה.

ויושר על שיחות של שומעים-מבינים,

על בנות-צחוק של ותור וסליסה.

כי חוגרי כלי לוחם, ואנחנו אתם,

מי בפעל

ומי בטפיחת הסקמה,

נדקקים, במלמול של "הכרח" ו"נקם",

לתחומם של פושעי מלסמה.

ולקהל המפזים רק על קסם הודה

ותורמים לה רק דבש על מרדה

לו יוכנו בודה ענשים של פלדה!

כמי דין צבאיים של שדה!

ומלסמת טעם, ששמדה לכלי טת

מול שבעת הגנסות

של מלכי המנרה,

לא תחת גם מפני "אל תגידו בגת..."

היא אינה פחדנית כדי-כך!

טצה עלי ג'יפ את העיר הכבושה,

נער עז נסמוש... נער-בפיר.

וכרחוב המדבר

איש זקן ואשה

בלסצו מפניו אל הקיר.

זה צלום מקרבות-החרות, נקירים.

יש עדים עוד יותר. אין זה סוד.

מלחמתנו תובעת בטוי נשירים...

טוב! יושר לה, אם-כן, גם על זאת!

אל יגד "רק פרטים הם בפרק הפאר."

פרט וכלל

הטה צמד-פחק,

אם הכלל כך מקשיב לו לפרט המספר

ואיננו חוכשו בצינוק!

אכנרית מלסמה! המטיף הטמים

באגרוף מפניס גחזר!

אך לכן

צו הישר נצו טרסמים

לו יתנה בה פמוס אכנר!

תמגר השלנה הלוסשת "אכן..."

ויראה את פניס כראי!

נעמד החיל העברי! ותגונן

מקהות הצבור העברי!

תמונה שווה 1000 מילים
A picture = 1000 words

ענינים שבינו לבינה / דוד אלמן

כל הסיפור הזה עם אברי המין שאינו נותן לנו מנוח, מקורו באי הבנה בסיסית את העולם. זוהי הסחת דעת מכוונת של "שלטונות החכמה" בעולם. חייב להיות, אחרת כיצד ניתן להבין את הטימטום שבכל העניין?

אם כך במה הדברים אמורים?

כאשר יצר אלוהים את האדם "זכר ונקבה יצר אותם" - זוכרים? כלומר שניים מכל דבר. כך גם רוב אברינו, שניים שניים יצר אותם. הנה לנו שתי ידיים, שתי רגליים, שתי ברכיים, שתי עיניים, שתי אזניים, שתי אונות במוח (למרות שלרוב הן אינן בשימוש). וראה זה פלא אמנם יצר לנקבה שתי שדיים ולזכר שני אשכים אבל השאלה הגדולה היא מדוע שדיים רק לנשים ואשכים רק לגברים? פניתי לאלוהינו ושאלתי: "מה הסיפור הזה, אבינו? מה קרה פתאום שחרגת משגרת היצירה וכך עשית לנו? אנא במטוטא ממך, הסבר ונמק'".

ואבינו מסביר: "בכוונתי היה ליצור שד אחד לכל אדם באשר הוא ללא הבדל מין וכו' אך בבודקי את המודל הראשון, זהיתי חוסר שיווי משקל משווע בין שני צידי הגוף ועל כן החלטתי לשים שני שדים, שד מימין ושד משמאל. אלא שכאן זיהיתי דבר נוסף, במצב זה תהיה אינפלציה בשדיים בעולם! שומו שמיים!! על כן החלטתי החלטה שקשתה עלי מאד, אך ברירה לא הייתה בידי.

יצרתי אמנם שד לכל יצור אנוש אלא שנתתי את שמירתן לנשים בלבד כך שנוצר איזון בגוף האדם וגם בסך השדיים עלי אדמות. כמובן שאת הגברים לא יכולתי להשאיר סתם ככה ללא מענה ועל כן עבורם יצרתי שני דמויי שדיים אבל קטנים בהרבה ויקרא שמם בישראל "אשכים" אשר ישכנו לבטח במרכז גופו התחתון של כל גבר. ויהי ערב ויהיה בוקר, ואפילו צהריים, ואמרתי טוב הדבר בעיני עד מאד."

כה פרס אלוהינו את מעשה ידיו בפני, ואני ליבי עולץ בי עד תום.
(Whatever that might mean.....)

הסברו של אבינו הפליא אותי לטובה כי אכן הגיון רב יש בדבריו ובמעשיו. אכן אין כאבינו שבשמיים יוצר שד ואשך לכל חי.

הלו, זה רדיו?

הצ'ופצ'יק של הקומקום או, כיצד מכנים בעברית

"מִיתָד"

= "דִּיבֶּל"

מִיתָד הוא קנה קטן חלול שתוקעים בחור שנקדח בקיר וקובעים בתוכו בורג. המִיתָד דומה לִיתָד הן בצורתו והן בתפקידו: קיבוע וחיזוק איחזתו של דבר. המילה מִיתָד נבנתה בתבנית המילה מִיתָר - שתיהן משורש שתחילתו באות יו"ד

"דִּיסק און קי" "הַחֶסֶן נִיד"

הַחֶסֶן נִיד הוא התקן קטן לאחסון מידע אלקטרוני, כגון קבצים ותוכנות. ההחסן הנייד משמש לגיבוי ולהעברת מידע ממחשב למחשב, והוא מחליף את התקליטונים למיניהם ששימשו בעבר אמצעי אחסון.

כעוורים על סף תהום

אלאור אזריה, חייל פשוט הצליח, שלא באשמתו, לקדם מדינה שלמה בעוד צעד לקראת מלחמת האחים הממשמשת ובאה. ומדוע "שלא באשמתו"? הרי הוא הרג את המחבל בחברון במצב שלא היה עוד צורך בירי, לפחות כך על פי דעת השופטים. אלאור אכן עשה מעשה שלא יעשה, כך פסק בית המשפט ולטעמי לא הייתה לבית המשפט ברירה אחרת מאשר לפסוק את אשר פסק.

ובכל זאת למה "שלא באשמתו"?

במצב רגיל חיל העובר על פקודות מקבל עונש מאחד המפקדים שבשרשרת הפיקוד שמעליו. במקרה זה, כאשר נודע הדבר נכנסו שני גופים לתמונה וטירפדו כל אפשרות של הליך רגיל כנגד חיל העובר עבירה.

הגוף האחד, **התקשורת** שאיננה מסוגלת לסתום את הפה על שום דבר, העלתה את המקרה בחברון על ראש שמחתינו. הגוף האחר, **הפוליטיקאים**, שרבים מהם, קפצו על העגלה כדי לנגח את התקשורת והשמאל הישראלי, המזוהה עם התקשורת מבחינתם. שני גופים אלה ליבו את היצרים של קבוצות משני הצדדים וכעת לאחר שניתן פסק הדין נפערת תהום רחבה מאי פעם בין הקצוות של החברה הישראלית.

אז מה לי ולכל זה? דעתי פשוטה למדי. חיל שסרח יש להעניש דרך מערכת השיפוט הצבאית כיאה לצבא המכבד את המוסר האנושי בתוך הצבא.

לפוליטיקה ולתקשורת אסור שיהיה קשר כלשהו למקרה פנים צבאי!!

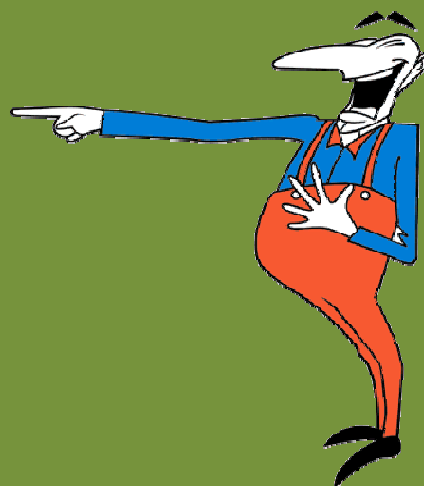
אלאור אזריה נמצא אשם **בהריגה שלא לצורך**. אלאור אזריה לא נמצא אשם **בליבוי היצרים במדינה**. בכך אשמים **הפוליטיקאים** שהעזו לדחוף את אפם תוך ניצול ציני של מעמדם כמובילי דעת קהל. בכך אשמה גם **התקשורת** שאינה מסוגלת לסתום את הפה ולו לרגע אחד בלבד!! בכך אשמים כל אחד מאתנו שעזר ללבות את אש השנאה. אם נמשיך בכך נגיע ליום שלא רק ראש ממשלה יירה למוות עקב דעותיו!! מלחמת אחים איננה "לוקסוס" של מדינות אחרות בלבד. גם אצלנו זה יכול לקרות.

השאלה היא האם אנחנו רואים את הסכנה או שאנחנו מתנהגים כעוורים על פי תהום?

תמונה שווה 1000 מילים

A picture = 1000 words

נוסטלגיה זה לא מה שהיה פעם Nostalgia Ain't what it used to be

מי מזהה את ה-BBM האלה (עב"מים??)

